

zení proti odpůrci před magistrátem neobstálo, ručí odvolatel za škodlivé následky, které opatřením tím vzešly. Že povolením a výkonem prozatimního opatření vzešla odpůrci škoda, je na bíledni a odvolatel to, pokud jde o zabavené čističe, nepopírá. Jak veliká škoda ta je, o tom netřeba uvažovati v tomto období řízení, kde jde jen o právní důvod. K tomu jest dodati, že se škoda bude vztahovati nejen na zabavené čističe, jež se nepodařilo odpůrci prodati, nýbrž i na čističe, jež by byl mohl odpůrce v mezidobí vyrobiti. Odvolatel ovšem míní, že prozatimní opatření, ježto se vztahovalo jen na čističe v Pl., odpůrci nebránilo, by ve výrobě a prodeji čističů nepokračoval. V tom je však na omylu, neboť odpůrce, když mu byly čističe zabaveny, nemohl, nechtěl-li se vydati nebezpečí dalšího prozatimního opatření, čističe dále vyráběti a prodávati. Kdyby tak byl přece učinil, byl by čističe v P. stihl asi týž osud, jako čističe v Pl. Odvolatel zastává posléze názor, že není práv ze škody odpůrci způsobené také již proto, že se odpůrce domáhá náhrady ušlého výdělku, což je přípustné jen při zlém úmyslu a hrubé nedbalosti (§ 1324 obč. zák.) a že u něho ani o tom ani o onom řeči býti nemůže. Odvolatel má pravdu, že v souzeném případě ustanovení § 112 patentového zákona ze dne 11. ledna 1897 čís. 30 ř. z. užití nelze, poněvadž odpůrce nemá čističe patentovány. Jinak však s jeho stanoviskem souhlasiti nelze. Nárok žalobní jest posuzovati s hlediska ustanovení § 394 ex. ř., který upravuje otázku náhrady škody v případech, ukázalo-li se prozatimní opatření bezdůvodným. Předpis ten platí arci pro prozatimní opatření povolená soudem, není však závady, aby ho nebylo obdobně použito i na prozatimní opatření povolená jinými úřady. Pro nárok podle § 394 ex. ř. nevyžaduje však zákon vůbec zavinění, tím méně zlý úmysl nebo hrobné zavinění. Stačí, že bylo povoleno prozatimní opatření, které neobstálo a které proto nemělo býti povolováno.

N e j v y š š í s o u d změnil napadený rozsudek a žalobu zamítl.

D ů v o d y :

Odvolací soud neposoudil věc po právní stránce správně. Má-li, a to právem, za to, že žalobce jednal bezprávně, vyráběje předmět, který byl patentován a jehož vzorek byl chráněn pro J. B., nelze přisvědčiti jeho úsudku, že žalobní nárok jest co do důvodů po právu, když žalobce se domáhá náhrady škody za ušlý zisk právě z důvodu, že mu zakročením dovolateloým byla znemožněna další výroba, a náhrady za příkoří a potupu tímto zakročením utrpěnou. Podle § 1293 obč. zák. lze přisouditi náhradu jen za ušlý zisk, jež může někdo očekávati podle obvyčejného běhu věci. Tomu však tak není při zisku, jehož lze docíliti jen bezprávným zásahem do majetkových práv třetích osob, neboť tu nelze mluvíti o obvyčejném běhu věci, nýbrž naopak o krajně neobvyčejném, poněvadž se přičií zákonu (srov. rozh. Gl. U. 2358). Nelze však ani mluvíti o utrpěném příkoří a potupě, když žalobci bylo zásahem dovolateloým znemožněno pokračovati v bezprávné činnosti.

Čís. 14071.

Nárok na náhradu škody přiznaný žalobci jen co do důvodu a ne co do výše, není vykonatelnou pohledávkou ve smyslu § 9 zák. ze dne 27.

března 1931 čís. 64 Sb. z. a n. (odpůrčího řádu), pokud se týče § 8 odp. řádu ze dne 10. prosince 1914 čís. 337. ř. z.

(Rozh. ze dne 3. ledna 1935, Rv I 75/33.)

Odpůrčí žalobu, již se žalobce domáhal, by proti němu byla prohlášena za bezúčinnou postupní smlouva, kterou postoupila Marie P. žalované nemovitosti, jakož i by byl prohlášen za bezúčinný zápis žalované do pozemkové knihy jako vlastnice postoupených nemovitostí a by žalovaná trpěla žalovanému vedení exekuce na tyto nemovitosti, nižší soudy zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Odvolací soud považuje za správný názor prvního soudu, že žalobce dříve, než jeho pohledávka proti Marii P. bude vykonatelná, nemůže odporovati zcizení jejího domu odpůrčí žalobou. Třeba že je pravoplatně již uznáno v jiném sporu, že žalobci přísluší co do důvodu nárok na náhradu škody proti Marii P., není tento rozsudek vykonatelný v tom smyslu, že by se mohla na jeho základě vésti exekuce k vydobytí peněžité sumy, což je právě předpokladem v § 9 odp. zák. (dřívější odpůrčí řád z roku 1914 v § 8), aby odpůrčí nárok mohl se uplatňovati. Kde schází tento zákonný požadavek, nelze mluvit o možnosti uplatnění odpůrčího nároku. Právě, že žalobce nemá vykonatelnou pohledávku proti Marii P., nemůže odporovati nabytí domu, který žalovaná od Marie P. koupila, třeba by jinak byly dány podmínky odporovatelnosti podle §§ 2 a 3 odp. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Stačí odkázati dovolatele na důvody napadeného rozsudku, k nimž se podotýká: Žaloba odpůrčí jest podle § 12 dřív. odpůrčího řádu, jehož jest tu použití, žalobou o plnění. Podle tohoto ustanovení zákona musí býti v žalobním žádání přesně udáno, v jakém rozsahu a jakým způsobem má žalovaný něco plniti nebo trpěti pro uspokojení věřitele. Ježto rozsah plnění závisí na výši věřitelovy pohledávky, která nebyla uspokojena, musí býti udána v žalobní žádosti přesně co do kapitálu, úroků a útrat, poněvadž jest věřitel podle § 13 odp. ř. oprávněn žádati plnění jen potud, pokud jest toho třeba k jeho uspokojení. Žalobní žádání učiněné žalobcem v jeho žalobě neodpovídá však tomuto požadavku. Není v něm podle jeho doslovu udáno, v jakém rozsahu má žalovaná něco trpěti pro uspokojení věřitele, neboť není v něm udána přesně výše dosud neuspokojené peněžité pohledávky věřitelovy co do kapitálu, úroků a útrat. Není tudíž žalobní žádání určité, jak vyžaduje předpis § 226 c. ř. s. K požadavku tomu musí soud přihlížeti i bez námítky žalovaného a nemůže proto z důvodů procesuálních ani vyhověti žalobnímu žádání stíženému tímto nedostatkem.

Čís. 14072.

Srazí-li si stát podle § 69 odst. 2 vl. nař. čís. 15/27 sb. z. a n. a § 150 odst. 2 platového zákona své pohledávky tam vytčené za zaměstnancem (jeho pozůstalými) a administrativní cestou ze služebních (za-